

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3664/2568

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นางสาว ม.โจทก์ร่วม นางสาว ก.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 46, ป.วิ.อ. มาตรา 47, ป.อ. มาตรา 341, ป.อ. มาตรา 343, พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 3, พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14, ป.วิ.อ. มาตรา 44/1

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานฉ้อโกงและมีคำขอให้จำเลยคืนเงิน 135,000 บาท แก่โจทก์ร่วม แม้ในคดีอาญาข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่า จำเลยกระทำความผิดฐานฉ้อโกงและคดีนี้เป็นคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา ซึ่ง ป.วิ.อ. มาตรา 46 บัญญัติว่าการพิพากษาคดีส่วนแพ่ง ศาลจำต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีส่วนอาญาก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าโจทก์ร่วมสั่งซื้อชุดนอนจำนวน 5,000 ชุด และโจทก์ร่วมโอนเงิน 135,000 บาท ให้แก่จำเลยครบถ้วนแล้ว จำเลยไม่ส่งมอบชุดนอนจำนวนดังกล่าวให้แก่โจทก์ร่วมภายในเวลาที่ตกลงกัน จำเลยจึงเป็นฝ่ายผิดสัญญา ในการพิพากษาคดีส่วนแพ่งจึงต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอันว่าด้วยความรับผิดชอบของบุคคลในทางแพ่ง โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่า จำเลยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดหรือไม่ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 47 วรรคหนึ่ง จำเลยจึงต้องคืนเงิน 135,000 บาท ให้แก่โจทก์ร่วม

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341, 343 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 3, 14 และให้จำเลยคืนเงิน 135,000 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา นางสาว ม. ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคแรก พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14 (1) วรรคหนึ่ง การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท แต่ละบทมีโทษเท่ากัน ให้ลงโทษฐานฉ้อโกงประชาชน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคแรก จำคุก 3 ปี ให้จำเลยคืนเงิน 135,000 บาท แก่โจทก์ร่วม จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่โต้เถียงกันในชั้นนี้รับฟังได้ว่า จำเลยเป็นผู้ใช้แอปพลิเคชันเฟซบุ๊กในชื่อ K. ตั้งค่าเป็นสาธารณะ วันที่ 29 สิงหาคม 2563 เวลากลางวัน จำเลยนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ทางอินเทอร์เน็ต ผ่านเว็บไซต์ ว่า "เปิดพรีออเดอร์ล็อตใหม่ กางเกงขาสั้นล้วน สนใจทักแชท 500=29฿ 1000=28฿" กับมีภาพถ่ายใบหน้าจำเลยอยู่ด้านหลังของกองสินค้า โจทก์ร่วมพบเห็นข้อความดังกล่าวจึงติดต่อกับจำเลยผ่านโปรแกรมเมสเซนเจอร์สั่งซื้อชุดนอน (กางเกงขาสั้น) จากจำเลย 5,000 ชุด ราคาชุดละ 27 บาท และโอนเงินจำนวน 135,000 บาท จากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคาร ก. ของโจทก์ร่วมไปเข้าบัญชีเงินฝากเพื่อเรียกธนาคาร อ. ของจำเลย กำหนดส่งมอบสินค้าที่โกดังของจำเลยในวันที่ 22 กันยายน 2563 เมื่อถึงกำหนดจำเลยไม่ส่งมอบสินค้าให้แก่โจทก์ร่วม คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์หรือไม่ เห็นว่า โจทก์ร่วมเบิกความกล่าวอ้างว่า โจทก์ร่วมเข้าใจว่าจำเลยมีสินค้าชุดนอน

อยู่ในครอบครองพร้อมที่จะส่งมอบให้แก่โจทก์ร่วม เนื่องจากจำเลยส่งข้อความว่า "3,000 ชุด ขึ้น 27 บาท โรงงานส่งงานมาให้แล้ว" ทำให้โจทก์ร่วมหลงเชื่อจึงสั่งซื้อชุดนอนจากจำเลยนั้น ปรากฏว่าในภาพเดียวกันนั้นเองโจทก์ร่วมส่งข้อความถามจำเลยว่า "แล้ว 10,000 ละพี" ซึ่งหมายถึงหากสั่งซื้อ 10,000 ชุด จะได้ราคาเท่าใด จำเลยส่งข้อความตอบว่า "ได้ราคานี้" ต่อจากนั้นโจทก์ร่วมส่งข้อความว่า "โอเคจ้ะรวม 27 น้ำ" และ "30 หนูโอนให้ กางเกงล้วน 11,000 ชุด" จำเลยส่งข้อความว่า "มีของจำนวนจำกัดน้ำ" โจทก์ร่วมส่งข้อความตอบ "คับ" และโจทก์ร่วมส่งข้อความถามว่าโอน 31 ได้ของวันไหนคะพี่สาว จำเลยส่งข้อความตอบว่ารอบนี้นานหน่อยนะ มีนักชดถุกซ์ด้วย โจทก์ร่วมส่งข้อความถามว่า ชัว ๆ พี่ว่ากี่วันคะ จำเลยส่งข้อความตอบว่า 19 - 20 วัน เฉพาะรอบนี้นะ รอบอื่นก็ปกติ 17 วัน โจทก์ร่วมส่งข้อความว่านับให้หนูที จำเลยตอบว่า 20 วัน ชัว ๆ เป็นทุกร้าน ส่วนโจทก์ร่วมส่งข้อความถามว่าโอน 31 ทันใช้ไหมราคา 27 บาท จำเลยตอบว่าเอาก่อนไหม พี่ไม่รับปาก เขาให้พี่แค่ 100,000 ชุด โจทก์ร่วมส่งข้อความว่าหนูขายหมดไป 5,000 ชุด ได้เงินไม่ถึง 100,000 บาท จำเลยตอบว่าส่งก่อน ถึงวันที่ 30 ค่อยส่งใหม่ พี่กลัวสินค้าหมด ถ้าไม่หมดก็ตีไป เขาให้พี่กับพี่เนย 100,000 ชุด โจทก์ร่วมขอเลขบัญชีเงินฝาก จำเลยก็ส่งให้ และจำเลยส่งข้อความว่า 31 ค่อยส่งทีเดียวก็ได้หนูจะได้ไม่่ง อาจเป็นราคา 27.50 บาท จะสั่งซื้อที่พี่ หรือสั่งซื้อจากพี่เนยก็ได้ แต่พี่เนยมีค่าขนส่ง โจทก์ร่วมส่งข้อความตอบว่าอยากสั่งซื้อกับพี่เพราะใกล้บ้าน วันนี้จอง 5,000 ชุด วันที่ 31 จอง 5,000 ชุด จำเลยส่งข้อความตอบว่าสั่งซื้อวันนี้ได้สินค้าวันที่ 22 ถ้าสั่งซื้อวันที่ 31 ได้สินค้าวันที่ 24 ให้ลองถามร้านพี่เนยก่อนก็ได้ คงได้สินค้าวันเดียวกัน โจทก์ร่วมขอให้จำเลยแสดงบัตรประจำตัวประชาชน จำเลยถ่ายภาพขณะถือบัตรประจำตัวประชาชนของจำเลยส่งไปให้โจทก์ร่วมแล้วโจทก์ร่วมโอนเงินให้จำเลย จากข้อความที่โจทก์ร่วมสนทนากับจำเลยดังกล่าวจำเลยมิได้ยืนยันข้อเท็จจริงต่อโจทก์ร่วมว่าในขณะที่โจทก์ร่วมสั่งซื้อสินค้าชุดนอน 5,000 ชุด นั้น จำเลยมีสินค้าอยู่ในครอบครองแล้ว โจทก์ร่วมก็ทราบว่าจำเลยยังไม่มีสินค้าในครอบครองพร้อมจะส่งมอบให้แก่โจทก์ร่วม หากโจทก์ร่วมต้องการสินค้าเร็วกว่านี้จำเลยแนะนำให้โจทก์ร่วมสั่งซื้อสินค้าชุดนอนจากนางสาว ณ. ก็ได้ ซึ่งในข้อนี้โจทก์ร่วมเบิกความตอบทนายจำเลยถามค้านยอมรับว่า โจทก์ร่วมเคยสั่งซื้อสินค้าชุดนอนจากนางสาว ณ. ผ่านทางแอปพลิเคชันเฟซบุ๊ก B. แต่ครั้งหลังสุดนางสาว ณ. ไม่ส่งสินค้าภายในเวลาที่กำหนด โจทก์ร่วมจึงไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลหนองแขมให้ดำเนินคดีแก่นางสาว ณ. ในความผิดฐานฉ้อโกง มีข้อความเป็นตัวอักษรขนาดใหญ่ว่า "เปิดพรีออเดอร์ล็อตใหม่" ซึ่งหมายถึงเปิดให้สั่งจองหรือสั่งซื้อสินค้าล่วงหน้า แม้จะมีภาพถ่ายใบหน้าจำเลยอยู่ด้านหน้าของสินค้าก็ตาม แต่ก็ไม่มีข้อความใดยืนยันว่าจำเลยมีสินค้าอยู่ในครอบครองพร้อมส่งมอบดังที่โจทก์กล่าวอ้างในฟ้อง อีกทั้งข้อความที่โจทก์ร่วมและจำเลยสนทนากัน เป็นที่ประจักษ์ชัดแก่โจทก์ร่วมในขณะนั้นแล้วว่าจำเลยยังไม่มีสินค้าชุดนอนจำนวน 5,000 ชุด อยู่ในครอบครอง จึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยหลอกลวงโจทก์ร่วมด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงว่าจำเลยมีสินค้าอยู่ในครอบครองแล้ว การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นความผิดฐานฉ้อโกง และไม่เป็นการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องและลงโทษจำเลยมานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังขึ้น คดีนี้โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยและมีค่าขอให้จำเลยคืนเงิน 135,000 บาท แก่โจทก์ร่วม แม้เป็นคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา ซึ่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 46 บัญญัติว่าการพิพากษาคดีส่วนแพ่ง ศาลจำต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีส่วนอาญาก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริง

ฟังได้ว่าโจทก์ร่วมสั่งซื้อชุดนอนจำนวน 5,000 ชุด และโจทก์ร่วมโอนเงิน 135,000 บาท ให้แก่จำเลยครบถ้วนแล้ว จำเลยไม่ส่งมอบชุดนอนจำนวนดังกล่าวให้แก่โจทก์ร่วมภายในเวลาที่ตกลงกัน จำเลยจึงเป็นฝ่ายผิดสัญญา ในการพิพาทคดีส่วนแพ่งจึงต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอันว่าด้วยความรับผิดของบุคคลในทางแพ่ง โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่า จำเลยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดหรือไม่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 47 วรรคหนึ่ง จำเลยจึงต้องคืนเงิน 135,000 บาท ให้แก่โจทก์ร่วม ส่วนดอกเบี้ยของเงินดังกล่าวโจทก์ร่วมมิได้มีคำขอตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 44/1 จึงไม่กำหนดให้จำเลยชดเชยดอกเบี้ยแก่โจทก์ร่วม พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์ในคดีส่วนอาญา นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

สุทิน นาคพงศ์ · วิชัย ตัญศิริ · นนท ชัยปกรณ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3664/2568>